

## KETTUJEN KEVÄTRETKE LAHTEEN 28.03.2023

Kevät keikkuen tulevi, retki osui takatalveen, vaikka onneksi ei ollut samanlaista lumimyräkkää, kuin edellisenä päivänä. Loistava vakiokuljettajamme Bjarne kettumerkillä varustetussa takissaan ajoi ja opasti koko matkan mallikkaasti auttaen kokematonta matkanjohtajaa. Alkumatkalla Juhani Niinistö kertoi mielenkiintoisia tarinoita omasta työhistoriastaan, joka sivusi läheisesti toisen matkakohteemme Mastolan, eli Lahden vanhan radioaseman historiaa.

Ensimmäinen kohteemme oli Lahden uusi Malva-museo. Museoon on yhdistetty Lahden taidemuseo ja Lahden julistemuseo entiseen Mallasjuoman panimorakennukseen. Museon laajuus yllätti monet ketut. Esillä oli kolme erilaista vaihtuvaa näyttelyä ja kävimme mainion oppaan johdolla myös ylimmässä kerroksessa tutustumassa museon omiin kokoelmiin. Museo on perinyt Viipurin taidemuseosta evakuoituja merkkiteoksia, mm. yksi maailman neljästä Gallen-Kallelan Keitele-maalauksesta. Yksihän on Lontoossa ja kaksi muuta keräilijöillä ulkomailla. Esillä oli myös julistekokoelman esittelyä, sekä Lahden historiaan läheisesti liittyviä suomalaisen muotoilun ja huonekaluteollisuuden klassikkoja, jotka toivat muistoja mieleen monille Ketuille. Opaskin sai Ketuilta tietää, että mainosjulisteissa 1960-luvulla olleet hienot kampaukset saatiin aikaan kanekalon-peruukeilla.

Malvan kaksi ensimmäistä näyttelyä olivat aikamme merkittävien Lahden lähiseuduilta kotoisin olevien suomalaisten maalareiden tuoreita ja vanhoja töitä esitteleviä. *Nanna Suden* näyttelyn lähes kaikki työt oli maalattu juuri tätä näyttelyä varten. Opas kertoi, että osa töistä oli vielä märkiä ripustettaessa. Näyttelyn nimi *Raivoisa rakkaus* kuvastaa oppaan mukaan hänen palvasieluista suhdettaan maalaamiseen. Teokset ovat täynnä hehkuvia värejä ja paksujakin pintoja. Monet maalaukset ovat kuin räjähtäneet kankaalle intohimon voimasta. Suden aiheita olivat usein mystiset, haltioitumisen hengellistä kokemusta tavoittelevat asiat: rakkaus, unet, tunteet, taivas, ihmeet, hulluus

Toinen suomalainen ekspressionisti *Marjatta Tapiola* oli maalannut toisintoja nuoruudenaikaisista töistään. Näyttelyssä *Toisin sanoin* olivat esillä rinnakkain molemmat, uudet ja vanha tulkinnat oman elämänsä ja lähipiirinsä kipeistä kokemuksista, avioerosta, epävarmuudesta, peloista, häpeästä ja alkoholismista. Töissä muisteltiin mennyttä elämää, sielun haavojen arpia ja eheytymistä.

Kolmas näyttely olikin sitten aivan erilainen. Suomalaisista nykymuotoilijoista ehkä eksoottisin, *Klaus Haapaniemi*, jonka kankaissa, astioissa ja veistoksissa voi havaita vaikutteita 1800-luvun jugendista ja japonismista. Rikas ornamenttiikka, kasvi- ja eläinaiheet, aaltoileva viiva ja toistuvat kuviot ja heleät värit ovat jotain muuta, kuin pohjoismainen minimalismi, johon olemme tottuneet. Klaus Haapaniemi onkin kansainvälinen suunnittelija, joka toimii Berliinistä käsin. Näyttelyssä oltiin kuvitteellisessa nomadien leirissä, jonka teltoissa oli lasista ja oljista rakennettuja toteemieläimiä.

Puolentoista tunnin kierroksen aikana ei ehtinyt paljoa pysähdellä teosten edessä. Söimme lounaan Malvan alakerran ravintolassa ja jatkoimme Mastolaan. Lahteen rakennettiin radioasema 1920-luvulla, jotta Suomen kansa saataisiin valtakunnallisten radiolähetysten piiriin. Mastolan nykyinen rakennus rakennettiin 1930-luvulla ja radioaseman toiminta loppui vasta 1993. Paitsi radiolähetystekniikkaa, museosta löytyy tv- ja radiotoiminnan historiaa Suomessa.

Paluumatkalla jäi vielä hiukan aikaa, joten pysähdyimme Mäntsälässä kahvilla ja Ketut saattoivat samalla tuhlata säästyneitä euroja Pentikin poistolaareissa ja suomalaisia juustoja ostellen.

*teksti Kiti Oksanen*

*kuvat Hannu Puukko*